

БЮЛЕТЕНЬ

4.3.

ЖОВТЕНЬ 1946 року.

4.4.

Герб України

Монхен-Сельдмогінг
Табір УНРРА 631

Переселенческий Інформатор

= БОЛЕТЕНЬ ТАБОРУ ЩЛЯСТAIM =

ДОЗВОЛЕНО ЧИГРА ТІМ 631.

МОНХЕН-ФЕЛЬДМОГІНГ ТАБІР ЧИГРА 631

Жовтень
1946 року.

Число

• 3 - 4

=====

Піна 4 марки
(четири)

Зміст:	Стор.
1. Переселенчий З'їзд.....	2.
2. Евакуація на переселенчому з'їзді	8.
3. Переселенчі можливості.....	10.
4. Приготування переселення скитальців..	10.
5. Поміч з фонду допомоги українців Канади.....	11.
6. Канада поручає строгий підбір іміграції.....	12.
7. Українці корисні.....	12.
8. Переселенчий комітет при МДЧ Римсько-Патріярхату в Німеччині.....	13.
9. Написка поміч.....	14.
10. З поїздки делегата ЗЧАДК до Європи....	14.
11. Паспорти для біженців.....	15.
12. Інформація про Марокко.....	16.
13. Південна Африка.....	17.
14. Важне для бежачих переселитися.....	18.
15. Промова президента Трумана.....	18.
16. Дрібні вістки.....	19.
17. Витяг з листа Аргентинського УДК.....	21.
18. Еміграційний адресар.....	22.
19. Гчмор і гатира.....	23.

=====

— 0 0 0 —

=====

ПЕРЕСЕЛЕНЧИЙ

ЗІСД.

С.Левченко.

Заходами головної переселенчої комісії при ІПЧЕ на 4 - 5 жовтня було скликано в таборі Шляйсгайм переселенчий з'їзд.

Еже з вечора 3-го жовтня почали приїздити делегати з різних таборів та запрошенні з інших зон. В одинадцять годин заля таборової кооперації була виповнена делегатами й гостями ріжного віку і ріжноманітного складу. Провід головної переселенчої комісії при ІПЧЕ з'явився на естраді і закликав до президії деяких відомих перед еміграції осіб. Слово забрав голова центральної переселенчої комісії інженер Потішко, який вітав з'їзд від імені комісії й звернув увагу з'їду на важливість в цю мить справи переселення, для ліпшої організації, чому і вібрали переселенчий з'їзд.

Чеперішній провід переселенчої комісії провадив організацію пereцелення в таких напрямках:

- а) перепис всіх майбутніх переселенців,
- б) нав'язання зв'язків з американськими державами і
- в) вивчення можливостей еміграції.

Для полегшення праці і лішого зв'язку з майбутніми переселенцями, центральна переселенча комісія покликала до життя переселенчі комісії обласні, а також і таборові. Працю цю зробити було дуже тяжко, дякуючи інертності нашого громадянства і браку людей, охочих до гонорової, неплатичної майже праці, що на жаль треба підкористи. До праці буде запропоновано багато людей, однак тягар праці впав на рамена кількох людей, що офірно продовжували працювати. Далі голова центр. переселенч. комісії звернув увагу з'їду, що наша еміграція не є заробітчанською, а є політичною - вона складається з усіх станів населення і тому має свій особливий характер. В еміграції мусимо далі зберігати нашу національну єдність, українську культуру, українську правду. Треба для цього всього знайти умови такі, де все це перевести в життя. В Німеччині залишилися нем можливо. Тут не будемо мати жадних прав! До того додати ворожість до нас як з боку німецького населення так і урядів, що й досі рахують нас за принципами гітлерівського фашизму - як "унтерменшів", а також і збоку економічного чекала б нас катастрофа - ми б платили й відочудували за чужі гріхи. З цих причин мусимо шукати рятунки в переселенні до інших країн. Франція очоче б прийняла більшу кількість наших людей. Але по перше - політичні умови там для нас не зовсім відповідні, по друге - урядова політика має стремлення до повної асиміляції чужинців. В Туреччину потребують лише фахівців на деякий час, тому й Туреччина віддає. З Єспанією - конкретного нічого немає, так само як і з Африканським Союзом. З Австралією - також! Тому і дорога наша спілеться зараз з Бразилією. Позитивний бік нашої спільноти - вибій відсоток сільсько-господарських робітників, ремісники і незначний, що до загальної кількості, відсоток інтелігенції, створюють повну гармонію такої еміграції, яку будуть бажати скрізь. З речтою і наша інтелігенція, що в більшості виходить із сел - в крайнім випадку зможе теж на час обернутися в сільсько-господарських робітників.

Щоб знайти кращі умови що до переселення, головна переселенчна комісія зивчає країни. Отже за океаном стоять перед нами такі країни: Канада, Аргентина, Чілі, Уругвай і частично Парагвай з країнами умовами, як країни субтропічні і Бензузела, Колумбія, Куба, Бразилія - як країни тропічні. Урядова комісія Канади переговорювала з двома канадськими українськими організаціями. При чому українці канадські комінгти схрактеризували нас, як елемент фашистський і злочинний. Друга українська організація канадців характеризувала нас в найкращому вигляді.

(счолює ії пан о.Курнір). Однак канадський парламент нічого конкретного не уважав.

Умови що існують в Аргентині, клімат, відношення аргентинського уряду - були б найкращими для наших переселенців тим більше, що уряд переселяє на державний кошт, землю дає на довгі сплати. Проте із головною переселенчою комісією переговорювали у цій справі з представниками Аргентини, які інформували, що в найближчому майбутньому 100 тисяч українських переселенців аргентинський уряд прийде до переселення. Уряд Парагваю тає ж хоче прийняти 100 тисяч українців, але перевезти на свій кантон не може. Уряд лише зможе на власний кантон перевезти до країни з американських портів. Еміграція мусить складатися з 80 % сільсько-господарських робітників. На місті даеться 20 гектарів землі на родину, де є що в живого і мертвого інвентаря. Видно, що уряд Парагваю дуже зацікавлений, бо вже вживає заходів до переселення. Клімат в Парагваї лише на вищепозначеных місцях був би для нас придатний, а з частини Парагваю й зовсім не придатні для наших людей. З цього висновок - мусимо ставитися з застереженням, аж доки не буде складений з урядом Парагваю певний договір.

Колумбія. Запотребовання на переселенців велике, але клімат тяжкий. Голоса винятку б послати ходаків для вибору місця осади. Конкретно треба віддалегідь уже організувати громади для переселення. Ашаффенбурзької комісії треба удосконалити і це справа з ізду, що перебуває вже конкретні риси.

Секретар головної переселенчої комісії пан інженер Шульц-съкій зазнайомив з'їзд з організацією головної переселенчої комісії. Підготовча праця почалася ще у листопаді 1945 року. Брак громадського апарату не сприяв акції, і тільки в лютому 1946 року з ініціативи приватних осіб повстала "переселенчакафесія", яка і розпочала організацією.

При головній переселенчій комісії існують секції - інформативна і статистична. Налогоджені звязки з Римом, Лондоном, Паризем, Південно-Американськими державами. Секція інформативна крім цього надіслала західник до українських організацій за склачом за умови життя, клімат і т.п.. Відповіді майже не приходять. Може хтось обвинувати головну переселенчу комісію, що, мовляв, працює мляво, але треба відзначити - на кожному кроці брак робітників для праці в апараті.

Редактор органу "Переселенець" дав інформації про повстання переселенчії преси. Повстала вона приватними заходами і на пригратні відношення, завдяки жертвенності одиниць.

Херівник статистичної секції проф. Мартос ствержує також фатальний брак людей до праці, дякуючи чому довший час, наприклад секція не мала секретаря. Проте матеріяли наприклад, зверталися до десятка професорів, але даремно. Люди не хотять працювати без нагороди. Тому і в праці головної комісії - перебої. Так само громадянство. Коли було обговорено про перепис майбутніх переселенців, деякі табори перевели перепис в короткий час, а деякі і досі результатів перепису не надійшли. Дехто з громадян від перепису відмовився (недовір'я, брак розуміння справи). Майже 20% на загал ухилилися від перепису. Іншо важне видовчення перепису - виходить хоч би з того, що кожна країна, з якою нав'язується контакт, вимагає подання інформації про кількість людей, фаховий стан, працевдатність і т.п.. Статистика, яку переведено, показала, що наша еміграція має дуже гарні дані для поселення в кожній країні; маючи таким чудовий фаховий склад, маємо право від певної країни вимагати найліпших умов, звичайно, це годі, коли будемо переселятися, організовано, за договорами нашого центру-головної переселенчої комісії, а не за намовами інгри-ділгих агентів, щідно мілітися кожий на свій риск. Отже за статистикою масою такі дані: якщо розібр'ємо еміграцію на відповідні категорії, то від

15-ти до 20-ти років маємо	15%	всього загалу
21-го до 40-ка	68%	"
41-го до 50-ти	7%	"
51-го до 60-ти	7%	"
Понад 60 років	2%	"

Це значить, що найбільш працездатного елементу маємо дві третини. Жінки становлять тільки 40% загалу і це, якщо брати всю еміграцію в узлому є одна негативна сторона еміграції. Жіночтва за мало! При розселенні в Канаді брак жіночтва ще нетакий докучливий з огляду на наявність там канадських українок. Аргентина має сама відсоток жінок рівний відсотковій чоловіків. Отже 10% нашої молоді не мали б українського подружжа.

Як що підходить до справи з боку працездатності, виявиться, що серед чоловіків:

працездатних на тяжку працю	80%
" " на легку	18%
і непрацездатних тільки	2%

Дорогого населення разом з дітьми - непрацездатних 20%. Серед жіночтва:

працездатних на тяжку працю	66%
на легку працю.....	33%

Отже непрацездатних чоловіків і жінок разом всього тільки 3%.

Відсоток людей, що працювали на ріллі дуже високий - 85%.

Агрономи мають 89 осіб, в тому числі 5 жінок. Виходило, що кожний табір міг би організувати село або частину села.

15% становить реєту спеціалістів - інтелігенцію різних фахів, які допомогли б в організації осель.

Свій учитель, свій священик, свій землемір і т.д. Це ті люди, що одразу б надали оселі окремий національний характер, і спричинилися до культурного розвитку оселі.

Після заслухання статистичних інформацій, обговоріхи, а також переселенці таборові комісії в особі своїх делегатів побільшували про працю в данім напрямкові по таборах. Як вияснилось - не всі таборові управи пігли на зустрічі переселенчій акції і то з різних причин. По декуди і само населення таборів (фактично невеликий відсоток населення) поставилось до акції перепису пасивно (недовір'я, а часом страх без жадних підстав). Тому 20% населення в перепис не включилось. На терені самого міста Мюнхен діють не тільки головна переселенча комісія, а також ще й інші чинники, як наприклад провіл право-славної російської церкви, який не робить ріжниць поміж національностями. З тих, що вписуються на листу, побірають за те певну грогозову квоту. На терені міста з'явилася навіть якась анонімова німецька фірма, що почала вербування переселенців без зазначеніх умов, але за те з засаненою вписовою грошовою вкладкою. Фірма навіть мала не обмежений успіх, але американська влада припинила і ці діяльність. Вписове очевидно, пропало. Ці каві відомості призвіз з англійської зони таможній легат-відпоручник. З його доказів дідовідемося, що в англійській зоні є лише 35 українських таборів і як 83 міграцій (напів, або з перебіжкою кількістю польського населення). Відносини отже не скріється, які були б нам бажані; особливо в міграцій таборах ставлення до українців не сприятливе, а тому й праця культурно-національна з цих причин не ведеться. Всюди по таборах брак української інтелігенції. З тих же причин майже до 40 тисяч українців не охоплено переписом, що проходить головна переселенча комісія. Цеякі українські управи таборів також не йдуть цьому переписові на зустріч з якихось "політичними" притчин. Але вже найбільшою несподіванкою для присутніх була заява відпоручника, що він здивораний і нуванням на американській зоні такої вільності української преси і літератури. В англійській зоні преси майже немає.

На думку представника з англійської зони працею брганізації переселення мусили б зяинятися як харитативні установи, так і обидві галузі української церкви. На Англійській зоні існують С.Х.С. а в фахових організаціях "Спілка хліборобів Ганноверщини".

Після докладу представника британської зони з'їзд переговорів на доповіді про переселення і дискусії,

Інженер Потігко звернув увагу з'їзду на організацію спілок - виробничих, фахових, сільсько-господарчих, а також чином передати до самого переселення. Яку, властиво, форму знайти при переселенні в заокеанські землі? Чи переселяти наприклад табори, чи окремі земельства (волинянів, холмщан, підгайчан), чи громади однакового обсягу - це на думку виступаючого мусив'би окреслити з'їзд, як з другого боку поборення фінансових труднощів, які виникають уже сьогодні (видатки на місяцях, переселення, транспорт і т.д.). Яким чином затримати організовані компактні бригади?

На думку прелегента, коли буде всією переселенчою акцією керувати якийсь центр - тоді тільки можливо паралельно акцію організовано і договоритись з урядами заокеанських держав про добре умови іміграції. Коли ж переселення піде стихійно, повториться вже славнозвісна історія російської еміграції в Чако (Парагвай).

Доктор Баран звертає увагу з'їзду, що присутні є свідками одноразово похоронів і вісілля. Вісілля, бо тут кується нага краша як зараз доля - бо зараз ми знайшлися у слідому куті, а над нами зависли глохи безправ'я, а похорони - бо сьогодня рідемо виругати ще в дальню подорож від кордонів рідної української землі. А він, що займається безпосередньо справами еміграції, вже з давна, знає по гіркому досвіду, що Америка така сторона, що втягує в себе людей і він стверджує, що коли відкривається можливість повороту до Батьківщини, то хіба один відсоток лише вернеться в тих, хто зараз задумує виругати за океан.

І якраз відсотком тим буде відсоток старих людей, що вернуться може і в гіркі умови, але на рідну землю... Молодь, як показала практика, залигається в новій батьківщині. Доктор Баран подав з'їзові наїзничально цікаву з історичного боку інформацію, як в Австро-Угорщині, де українське малоземельне селянство цілковито не мало можливості існування, почалася масова еміграція в Бразилію. Ця еміграція, без жадних умов, без жадного проводу, захисту, дякуючи пропаганді аферистів-агентів набули рис масового переселення і українські малопісменні селяни, продавчи за безцінок своє добро, зникали в бразилійських пушах, щоб в більгости поховати там свої кості, навіть уряд Австро-Бенгрії, якому майже байдужа була доля якихось там "русинів", мусив забрати своє слово і іміграцію бразилійську було припинено. Пізніше еміграція українців до Канади мала вже інший характер: направляло і її вже українське переселенче товариство і переселенці-українці мали захист і умови, що виробляв свій український інтелігентний тодішній провід.

Українці, що емігрували - пропали для своєї Батьківщини, але вони однак поставили себе так, що відріжились перед еміграцією інших країн і тим піднесли високо добре ім'я українського народу, української нації в новій батьківщині. З таким, отже, завданням мусить вийти за океан і нова хвиля української еміграції. Вона пропаде для батьківщини, як чинник творчий, але не пропаде, як чинник пропагандовий, як не раз може стати своєї землі в пригоді, як що це буде потрібувати рідна країна.

Візьмемо хоч недавні часи, коли то з повстанням влади Ва-хідньої Української Республіки, була піднята акція Національного Українського Фонду. Про діяльність інших народів-емігрантів на користь інших країн варто тут згадати життя польської колонії, як ігли поселення раніше? Головним чином найближчого земляцтва (поселення з недалеких сіл, одного повіту і т.д.). На думку прелегента не варто б оділяти українців греко-католиків від православних, а розсажуватись разом.

Що до самого переселення, прелегент остерігає перед довіррям до різних агентів (практика є найкращим доказом). Найкраще завчасно вислати певних надійніших людей-холдаків, щоб на місті об'їздити й вибрали відповідні кліматичним умовам землі, як і увійшли б у зони з місцевими урядами, що до умов, на яких уряди тієї чи іншої країни мають бути нагір групи переселенців приймати. Прелегент попереджував в ізд, що як тільки влада О.Н. дастъ напрямок і дозвіл на переселення - по табсрах аж закипить від різних агентів-вербовщиків. До цього треба бути наперед приготованими й попередити нац селянський загал про небезпеку такого роду вербування, де агент, підкупивши собі безличні елементи, наобіцяє людям ніснучих можливостей, за які пізніше прийдеться кастися. Найлічіше таких агентів буде в Венецуели, де людей належний брак, а умов для нас у деяких місцевостях немає (стратна спека). Звернув увагу також на головний прелегент на недостатнє чомусь заинтересування і проси переселенчим питанням. Нецікавиться преса - не дивно ж, що в громадянстві бракує зацікавлення такою важливовою проблемою як переселення.

Представник Української Православної Автокефальної Церкви Епіскоп Мстислав закликав з ізд звернутись до О.Н. з виявленням бажань скитаць, а також від імені іх звернутись до справедливості всіх християнських народів, щоб була створена організація захисту скитаць. Українська Автокефальна Православна Церква об'єднує на еміграції 68 парафій з 60.000 віруючих. Від імені іх Автокефальним Православним Синодом було вистосовано меморандум до О.Н. До Женеви також були надіслані відповідні матеріали. що до головної переселеної комісії Владика звернув увагу, що організація ця мусить подати про збільшення в масах свого авторитету. що до праці заокеанських організацій наших братів-українців в справі допомоги скитацям, Владика радив з іздові звернутись з відповідним проханням, щоб там була більш акоордінована та централізована ця акція, що забагатить існуючі рітників організацій, що провадять в напрямку скитаць свої акції, а це якраз лише підходить єдності справи.

Проф. Мартбс висловив свою думку, що фахівці, по сільському, які мають афідалити, як ріги ж сироти під опікою СХС - зможуть переселитись окремо, а також науковці. Головним завданням Центральної переселеної комісії є організація й переселення сільсько-гospодарчих громад. Можна передбачати, що всю еміграцію не збере до себе лише одна американська держава, але натомість треба вимагати посилання частини компактною масою - цілком конечна для сприятельської опіки.

Щоб найкраще ефективні посаденчі молівості, слід вислати группу холдаків, серед якої мусили бути лікар, агроном і сільським. Коли б вислати три - чотири такі групи до різних держав, то іх переселені в утримання виносили б тисячу доларів на особу, разом до 20.000 доларів. На цеміч у данім випадку могли б прийти зі своєї допомогою українські американські організації, щоб вислати таких холдаків фінансувати. З огляду на тягар утримання в САДА (що до обрядів) оселі двох церков, сажено було б селити окремо українців греко-католиків і українців-православних.

З ізд на тільки мусить вислати меморандуми по О.Н. і до президента Трумена, а також просити дозволу ці меморандуми оголосити і в нашій і в заокеанській українській пресі.

Лан Долуд уявляє собі переселення так, щоб це була частина еміграції, яка підійде у Європі, а ректа-науковці, мистці, фахові різного роду сили треба ваховати на поселенні, бо в цю місту можливо ще все, що ще. Провіднія залога нам, українцям по катаклізмах останніх подій, холдаків за окей треба надіслати і настало, щоб вони на місті підтримували справу, що стас єдиною по своїй базі для нас.

На місці ж серед українських заокеанських організацій треба спропагувати створення під цей час організації банку хоч би й на коопераційних началах.

Доктор Маручак звертає увагу з'їзду на фальшиве наставлення, яке від довшого часу інсуз в Українських громадах і спеціально деякими чинниками пропагується, а блаже:

а) що втікали ми з краю, щоб рятувати літє своє, особисте на шкоду загальному,

б) рятуємося із тих самих мотивів далі за океан, тому й підносимо акції переселенчу й поселенчу.

Така інформація загалу, що носить загумінково - партійний характер, склонить справі передкуручуванням дійсності.

Денкій Відсочок вірить цій "інформації", а тому і негативний підхід до перепису і взагалі переселенчої справи. Преса мусить вияснити правду про еміграцію. Не втеча, щоб рятувати власне життя, а відход на інші позиції для рятування національних вартостей.

Еміграцію 1920 років ніхто в зраді не винуватив. а скільки позитивної праці принесла вона на пляху, знайомлення Заходу з українською проблемою.

Редактор Кричевський підкреслює, що організація переселення мусить творитися на засадах добровільних. Що вписується до організації - цілеспрямованість із зарядженнем і вносить податок. Таким чином знайдуться члени та організації. Треба частіше організовувати з'їзди, доповіді на місцях, розповсюджувати переселенчу пресу - це вигідне загальне зацікавлення.

Директор Паліїв звертає увагу зборів, що головна переселенчез. комісія проробила велику працю. Вона призначена окупованою владою; вона в зв'їзду з українськими організаціями Америки. З'їзд мусить надати переселенчій раді (з трьох осіб) авторитету. Установити оподаткування загалу. Що до меморандумів - вони мусять бути конкретними. Скількоці не хотять далі істи даром хліб і сидіти в моральному "качеті".

З'їзд обрав резолюційну комісію в складі: Єпископ Мстислав, інж. Потіцько, директор Паліїв, професор Мартос, і п. Кацмаревський.

Перед зачитанням резолюцій, що прийняті з'їздом одного юсно п. інж. Потіцько звернувся з закликом до охочих прикладти свої руки до розшичення праці і продовжувати її разом до успішного закінчення. Бажаючим зачленено зголоситися у президії. Рівно ж звернувся з закликом до науковців написати переселенчі праці, які будуть видані переселенчою комісією.

РЕЗОЛЮЦІЇ ПЕРЕСЕЛЕНЧОГО З'ЇЗДУ.

1. Переселенчий З'їзд з обласних комісій, зон, таборів представників Церкви й громадських організацій, постановляє: - переселення за океан української еміграції тепер є конечне.

2. Переселенчий центр Г.П.У.Е. переводить переселення через "Головну Переселенчу Раду", що має свій власний статут і спілковий фонд.

3. Засади переселення: а) масове переселення до окремої країни, б) компактне поселення на землі самообслуговуючими громадами з забезпеченням церковного і культурного національного життя.

4. Повний упіх переселення - тільки при повній централізації переселення.

5. Переселення тільки до країн, де кліматичні умови дозволять акліматизації.

6. Сбіг язикове надіслання ходаків для дивчиння місцевих умов і конкретних умов переселення.

7. Найтісніша кооперація громад.

8. Здобуття фонду переселенчої організації гляхом сподаткування.

9. Найтичніший контакт проводу переселенчої організації з членами (президентом, з'їздом).

10. Заборона приватної ініціативи й вербовки агентами, як небезпекна наслідками справа.

11. Меморандуми - до пана президента Трумана, О.Н., до Головного командуючого генерала Мак Нарнєя, до окупаційних урядів і влад (копія до Німецьких федераційних урядів).

12. Організація переселенчого банку за океаном.

13. Організації керуватись поки-що старим статутом, до створення президією нового статуту з додатком деяких постанов з'їзду.

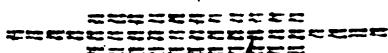
14. Подяка З'їзду за гостинність тaborovій управі тaborу Шляйгайм і зокрема сотнику Вислоцькому за клопот по улаштуванню.

Переселенчий з'їзд закінчено на пропозиції одного з членів президії - загальнюю молитвою, яку зачитав Владика Епископ Мстислав.

Які ж враження з переселенчого з'їзду у стороннього глядача.

Помимо деяких негативних явищ, в загальному З'їзд проішов у діловій атмосфері. І що до головної переселенчої комісії, за винятком хіба проробленої грунтовно статистики, зроблено нещо надзвичайно мало. Й не можна це оправдати тільки браком людей до правді. Заклику до праці ми щось ніде не чули, щоб аж це ставити як провину нашого загалу. Річ не в тому, що коли організаційна праця комісії розпочалась у лютому біжучого року, то з'їзд треба було конче зібрати десь по трьох-четирьох місяцях розпочатої праці. Переселенчий з'їзд і тоді б хіба виніс аналогічні резолюції. А до сьогодні вірнули б уже й послані ходаки з подорожі за океан і ми б малі потрібні відомості з іхніх подорожей. Чи аж потрібно було 8 місяців, щоб переселенчій головній комісії завагітніти з'їздом? Тільки в москалів добре - тихше ідеш - далі будеш... Отже втрачено аж вісім місяців такого дорогоого для нас часу... І коли тэмпо праці головної переселенчої комісії буде таке і по з'їзді, то хіба до Америки, яку для української еміграції "відкриває" головна переселенча комісія, не дивлячись на найкращі наше бажання, ми так і не дійдемо...

І статистика тут навіть не поможе...

БЕЗТАКТОВНІСТЬ
НА ПЕРЕСЕЛЕНЧОМУ
З'ЇЗДІ.

"Переселенчий з'їзд", який відбувся 4-5 жовтня ц.р. у нашому таборі, не пройшов так, як він мусив був би пройти, що зауважила більшість делегатів, присутніх на з'їзді. Декотрі провідні особи дозволили собі на з'їзді, який мав репрезентувати сьогодні на чужині перебуваччю нашої еміграції, на кілька безтактовних вчинків. Супроти голови нашого табору, який своїми зв'язками, стараннями і заходами за прохарчування делегатів та іх приміщення як за дозвіл на даний з'їзд - уможливив цей з'їзд. І цей з'їзд відбувся - це в заслугу лише голови нашого табору д-ра Рознатовського. Нашого голови табору недопущено навіть до короткого слова привіту делегатів з'їзду, як гостей табору.

На з'їзд явився о.І.Стах, делегат Української католицької Церкви з Америки, отже рідний, почесний гість, репрезентуючий кількасотисічну українську еміграцію в Америці.

Директор УІРРА П.ГАРТ при виході із залу з'їзда, звернувшись

до отця Стаха з проханням бути його директором п.Гарта, заступником на з'їзді.

Отець І.Стах мав у своїй промові не лише висказати-привітання від "української еміграції в Америці, але і кілька важких поручень для нас, про його співпрацю з американською католицькою місією і можливостях місії в допомозі нам тут.

Після промови директора нашого табору, повинен був голова з'їзду звернутися до отця Стаха з привітом від з'їзду та просяти о.Стаха о слово. Так родиться в цілому культурному світі - всходи вітають у цей спосіб навіть далеко менші відзначних гостей. Однакож голова з'їзду, проф.Паливода, того не зробив, чому? - не знаю.

Голова з'їзду дав слово п.Потішкові, урядуючому голові "Центральної Переїменованої Комісії" а п.Потішко знову звернувся до з'їзду з запротестуванням не виголосувати привітів, а вислухати його звіт. Голова з'їзду п.Паливода не дав цю пропозицію на голосування - набувши певний, що більшість делегатів відкине таку яко грубе нетактович і образливе, що першче загадничі праєшила не лише такту але і етикетуго-чинності. Голосування не було а просто п.п.Паливода і Потішко поспішено заявили, що ніяких привітів не буде. Хто був присутнім в залі з'їзду, той бачив, яке прикре болюче бражіння справило це не лише на президії, не лише на господарів з'їзду, що дали можність відбуття цього з'їзду, але і на всіх учасників з'їзду за постуpek п.п.Паливоди і Потішко. Ініціатором всього цього був п.Потішко. У президії сидів ще єпископ УПЦ - Еладика Мстислав, який мабуть також мав би промовляти, як рівно ж і делегат отця Вєявогського, греко-католіцького апостольського адміністратора - бо ім у цей нетактовий спосіб недано слова.

Однакож в особі отця І.Стаха ображено не лише його, але і тих, рід чи його імені приїхав о.Стах до нас. Отець Стах являється тут делегатом не лише українців греко-католиків, яких в Америці є кількасот тисяч, що найменше у два рази більше як нас українців в Німеччині, але отець Стах є членом американської католицької Ради, яка тут представляє зорганізованих 30 міліонів католиків в Північній Америці.

Коли так нетактовно і образливо захочеться нагі голови чинності репрезентувати обох українських Церков та американського делегата і голови нашого табору - во за кого можуть чути, а також і наші брати за океаном нас уважати? Нетакт доповнено і образу загдано високим церковним репрезентантам на публічних зборах у присутності до 150 делегатів і господарів з'їзду.

Ві, що в цьому нетакті бинні, може принести публічну катічакцію для отця Стаха - делегата від українців-католиків Америки, для делегата єпископа Мстислава і для делегата Апостольської Адміністратури Греко-католицької Церкви, а також і для господаря з'їзду - голови нашого табору.

Звертаємося до нашого центрального представництва зі скаргою і жаланням публічної сatisfaction.

Отець І.Стах залишив з'їзд на початку його, але однакож розумієши, що наші таборові чинники не причинилися до вини, і після з'їзду в Неділю 6-го лютня знову відвідав наш табір та дав нагоду заперегнати його, що наш табір не солідарізується з вчинками пана Потішко та пана Паливоди.

Решта належить вже до п.п.У.Е.

Ми Чекаємо.

ПЕРЕСЕЛЕНЦІ
ІССЛУЖБОВСТІ.

Шотижнівий огляд.

За останній тиждень надійшли до декотрих наїжів людей чорногорі листи з візами на в'їзд до Парагваю та звідомлення, що аргентинська влада під час засідання О.Н. в Нью-Йорку, що розпочнеться з днем 24 жовтня, ля наступить остаточне вирішення наїгої долі і евентуальний розподіл всіх біженців на квоти для поодиноких держав.

Відомо, що південно-американська держава Перу зголосила побажання приняти більшу кількість переселенців із Європи. Уряд Перу заявив, що погоджується з тим, щоби переселенці поселялися групами - селями, стали власниками господарств і ріллі та мали у себе своїх священиків і свої школи зі своїми учителями.

Про Південну Африку поспіла вітвá, що генерал Смітс, прем'єр-міністр Південно-Африканського Союзу, заявив, що його країна рідкіше ще раз двері для переселенців. Бажаємо, скавав гін такого наслідування, що могли б відродити наш край. Небоимося переселенців, зуміємо іх забезпечити. Потрібчмо передбачім кваліфікованих робітників для наїго промислу і ремісників, які заложили б хоч би найменші вайстери. Південна Африка прийме кожну кількість всякого роду інженерів, техніків, архітекторів. В європейських краях будуть відкриті окремі бюро, що будуть давати інформації в справі переселення до Південної Африки.

ото то то то то то то

ПРИГОТОВЛЯЮТЬ ПЕРЕСЕЛЕНЦІЯ
СКИТАЛЬЦІВ

Старанням Об'єднаних Держав утворилася Міжнародна Організація для Скитальців (Інтернаціонал Рефюджі Організейшон), завданням якої є перевести репатріацію скитальців.

За скитальців (рефюджіс, втікачів) уважають:

1. осіб, що опинилися поза межами своєї батьківщини, або країни свого постійного побуту чаре з націстські й фашистські режими держав, що воювали проти Об'єднаних Держав;

2. осіб, що знайшлися заграницю як жертви переслідування з расових, релігійних, національних і політичних причин (якщо іхні політичні переконання не співідчать принципам Об'єднаних Держав);

3. осіб, яких уважали за втікачів ще перед Другою Світовою Війною;

4. осіб юдівського роду;

5. сиріт, які знайшлися на чужині без опіки, і які з важливих причин не можуть бути повернені до країни іхніх батьків;

6. осіб "з деплясованих" (нагильно вивезених під час війни на роботи до чужої країни), які тепер не можуть або не хочуть погрататися до своєї батьківщини або країни своєї повоєнної державної принадлежності з таких політичних причин які не йдуть у розріз із садами, висловленими в Чартері Соб'єднаних Держав, або які тепер є іншої міжнародні організація.

Допомоги з Організації для скитальців не отримають:

1. воєнні злочинці й зрадники;

2. земляні кримінальники;

3. особи німецького етнічного (мовного) походження, котріх перенесено, або можна перенести до Німеччини, а котрі були евакуйовані з Німеччини часі рійни, або втікли, щоб не попасти в руки Альянтів;

4. Особи, які дістають допомогу зі свого рідного краю, хіба, що іх рідний край самий дістає допомогу з міжнародних фондів;

5. Особи, які від часу Другої Світової Війни брали участь в будь якій терористичній організації, або в якійсь організації, яка мала метою скинуті насильно чужді рідного краю, коли той же чужді в членом Об'єднаних держав.

Ця "Інтернаціонал Редюнді Організейшн" для скитальців (I.R.O.) прийшла до Емснерку, що в 1947 році біля 175 тисяч гоєнних збігців і скитальців розмігрують з Німеччини в Австрії в інші краї. Когти переселення для 50 тисяч з тих скитальців буде мусіти заплатити I.R.O. Біля 25 тисяч скитальців осядуть в Західно-Європейських країнах, а когти іх переселення буде частинно покриють ті краї, що їх приймуть (Франція, Бельгія, Голландія і Англія). Когти переселення біля 100 тисяч будуть заплачені єврейським відшкодуванням стягненим з Німеччини, за нацистичні конфіскати юдейських маєтків.

На когті переселення біля 100 тисяч скитальців в 1947 році призначено в бюджеті тієї організації суму 60 мільйонів доларів, а цілий бюджет має бути винести 258.754.000 доларів.

I.R.O. сподівається, що в наступних 18 місяцях переселення скитальців буде начисляти приблизно по 25.000 осіб місячно, як то значиться гіпогідне число пароплавів для цього діла.

Майже всі польово-американські країни хочуть притягти нових іммігрантів. Аргентина, як це заявив амбасадор в Лондоні, має місце на 5 мільйонів людей,

Бразилія прийняла б за цей час 100 тисяч осіб. Венесуела, Ель-Салвадор, Перу й інші республіки приймуть тисячі нотих євреїв, але від вони чекають щоб хтось тих людей переселів і заплатив когти. Теперішній голова УНРРА Ля Гвардія заявив, що дієвість буде чим скорше заплатити когті переселення, як держати сотні тисяч людей в таборах. Отож можна надіягтись, що Об'єднані нації зашадять побільшу суму грошей на переселення скитальців до вищезгаданих країн, в яких вони дістануть нагоду почати нове життя.

=====СООООСОСОС=====

Поміч з Фонду допомоги

УКРАЇНЦІВ КАНАДІ.

Заряд Фонду Допомоги Українців Канади вислав недавно том, для підтримки дітей і більш нужденних українських скитальців в Німеччині пакунків з харчами через Канадський Червоний Хрест на суму 20.000 доларів; до Австрії на 5.000 доларів, до Італії на 2.000 доларів. Також передано до Канадського Фонду Врятування дітей для дітей українських скитальців 5000 доларів, а через Канадський Червоний Хрест виглано попередньо 1.100 доларів на допомогу українським скитальцям в Австрії. Комітет українців Канади вислав Канадської влади лоззвіл на переселення певного числа скитальців українців з Європи до Канади, та єже веде широку кампанію в цій справі. Підготовляючи місця для скитальців, збирати інформації про те, хто і скільки приймає іх на працю, хто виплатить афідавіти, хто починає спіт і ін.

Вся ця праця повинна бути негайно виконана в кожній місцевості, де тільки можуть українців обслуговувати віча публічно для загального освідомлення громадянства про ту важну українську допомогу працю. Від сповнення цього обов'язку для доведення цієї справи Кінго з українців належно нівелюється. Нехай ж ця шляхетна праця вінчається багатим спіхом що буде доказом християнства а також і канадської демократії.

КАНАДА ПОРЧАС
СТРОГИЙ ПІДЕР
ІМІГРАНТИВ

СТАРА. - Минулої середи сенатська іміграційна комісія зложила свій звіт у сенаті. Зложив його ліберальний сенатор Джеймс Морлок із Снтаріо голова тієї комісії.

Продовж кільканадцятьох тижнів комісія переслухала багато фідків і знавців імігрантської справи й докладно пропонувала цілу проблему. На підставі свого розгляду комісія пропонує допускати в Канаду імігрантів, які тільки будуть до розпорядимості кораблі. Однак комісія заявила рішуче проти допускання на поселення в Канаду будь кого. На її думку в Канаду можна допускати тільки таких імігрантів, які були б набутком а не втратою для Канади. Уряд повинен поробити такі заходи:

1. Вислати в Європу своїх іміграційних та інспекційних службовців і створити там свої буро, які входили б у безпосередній зв'язок із бажаючими поселитись у Канаді та вибирати споміж них найбільш побажаних для Канади.

2. Почати в Європі розгляд, де саме проспективні імігранти нахиляться та які є обставини й проблеми іхнього спровадження в Канаду.

3. Розглянути в Канаді хліборобські та промислові ресурси для будучих імігрантів і докладно прослідити всі обставини й проблеми, які струнили б іх в Канаді.

Перевінство до переїзду кораблями в Канаду повинні мати своїми друзі канадських громадян, які ручать за них, кажеться в звіті комісії.

По при це сенатська комісія поручає брати в даному часі тільки таке число імігрантів, на яке потрібне канадське хліборобство і промисал.

Як відомо, недавно міністр ресурсів Глен заявив у Парламенті, що в Канаду можуть бути допущені найближчі свої канадців (батьки, матері, діти і т. п.). Однаке й досі немає іміграції з Європи до Канади, тому, що ще немає кораблів для перевозу імігрантів. В часі війни Канада позичила свої іміграційні бура в Європі й досі іх не відчинила.

УКРАЇНЦІ КОРИСНІ

Як Ріломо, сенатський комітет для справ іміграції, та праці, зложив звіт із своєго розгляду іміграційної справи та преложив свої рекомендації в тій справі.

Комітет прийшов до висновку, що нова іміграція в Канаду повинна бути допущена як найгірше та в більшому числі.

У звіті читаемо:

"Допусканіх імігрантів треба старанно підбрати. Канада не повинна приймати будького, хто тільки зголоситься. Урядові агенції повинні старанно розшукувати таких, що своїм характером і промисловим або хліборобським хистом піднесли б вартість наїх людей, як нації, та збільшили б нашу продуктивну силу..."

Слобірючи недавні постанови міністерства іміграції про допускання в Канаду найближчих своїх канадських громадян, комітет заявив:

"Комітет не бачить, на якій підставі виключається жона-тих синів і замужніх дочок, братів і сестер, кузинів і кузинок осиротілих і неосиротілих, і без огляду на те, чи вони ютічі чи повище 16-го року життя... Передусім треба брати в рахубу, чи прос-

пективні імігранти є здорові, охочі до праці, й здібні до участі в канадському житті..."

Підкреслючи, що в Канаду повинні бути допускані імігранти без огляду на іхню релігію та расу, комітет згадує і про українців.

У вступі звіту "Українці керигні" (312 стор.) читаємо:

"Здається, що при найменше таке саме число (200.000 людей, як і поляків) біженців і скитальців українського походження находитися в таборах у Німеччині. Або розкидано по Європі. Мільйони чоловіків і жінок бабрали б'ли німці з окопованих теренів та вживали іх до катаржних робіт. Батківшін тих людей сплюндровано й виглядає, що багато з них б'ли б дуже раді як ім дано нагоду почати нове життя в Канаді. Наскільки вони налаштовуються на поселення, можна розвідати лише докладним розглядом там, де вони тіпер є, а не жадними іншими способами. Маші агенти вже повинні б'ти в Європі й виконувати свою роботу, їх як вони ("українські скитальці") є такі, як "українські поселенці", що б'ли в Канаді в роках перед минулою війною, то вони посідають такі прикмети інтелігенції та підприємчості, що можуть багато причинитись до розвитку Канади."

Торкаючись виключно скитальців, комітет заявляє:

"Канадійці, що християнський народ, дуже лояльні та завжди готові виконати свої моральні зобов'язання, Канада, зогляднувши свій величезний простір і великі ресурси напевно має зобов'язання супроти недбалівців (скитальців), серед понижених війною народів Європи. Не було б справедливо, якби ми зов'язали б двері перед жертвами "вітового зливу", а перед цим, перед дітвою."

З повного бачимо, що комітет поставився прихильно до поширення в Канаді нових емігрантів з Європи, зокрема скитальців. Значить є надія, що Канада також причиниться до "спішного поганяння" проблем скитальців. Немає сумніву, що урядові агенти, які розслідували тут на місці в Європі проспективних імігрантів до Канади, серед скитальців, визнають українських скитальців одними з найбільш відповідних на будущих канадійців. Бо знаємо з кореспонденції, що з поміж українців остались на скитанні найкращі та найдібніші люди, які, ставши канадцями направду піднесли вартість і престіж канадської нації та збагатили її продуктивною силу.

("Шлях" Канада Ч. 65.)

=====

ПЕРЕСЕЛЕНЧИЙ КОМІТЕТ ПРИ М.С.З. РИМСЬКОГО ПАТРІЯРХАТУ В НІМЕЧЧИНІ.

Переселенчий Комітет у своїй біжучий праці становив за основу завдання питання устійності з'язку з Святым Престолом. На наша звернення ми дістали відповідь від керівника Східного Міністерства при Ватикані. У своїй відповіді Апостольський Престол повідомляє, що він поважно занятий переселенчим питанням. При Ватикані існує спеціальна секція, що займається виключно справами переселення.

Під цю пору Святий Престол і уряд Парагваю додоговорились про можливість переселення. Крім того ведуться переговори з іншими державами Південної Америки. Історичному часі випинчуються можливості розкішного перевозу переселенців. Для платного переїзду земель на зустрічається,

Переселенчий комітет дістало можливість практично використати працю зроблену секцією для Переселенчих Справ при Ватикані і на основі одержаних від Істікану вказівок і анкет веде реєстрацію бажаючих переселитися в Європу. Ця реєстрація є необхідною умовою для одержання віз.

Поміч дається емігрантам - біженцям без ріжниль віроісповідних і національних.

Переселенці до Парагваю відбувається на слідуючих умовах: Парагвайський уряд забезпечує в основному на одного переселенця при-діл 10 га землі, 2 корови, 2 свині, кури і користання с-х знаряддям на кооперативних основах.

У той час коли населення Парагваю територіально дорівнює Франції доходить до 40 мільйонів, а Італії до 45 мільйонів, населення Парагваю числити всього рівно 1.200.000 чоловік. Із них один мільйон місцевого населення, а більш всього 200.000.

Переселенчий Комітет має постійний зв'язок із "Секцією для переселенчих справ" У Ватикані і без перерви працює для розширення і розв'язнення всіх питань, що виникають в спрагах переселення. Відповіді на питання будуть даватися в пресі ("Колокол"), через своїх порноважених на місцях і особисто кожному зацікавленому переселенням в канцелярії комітету при М.І.У.

Переселенчий Комітет при М.І.Ч.

=====
=====

"ПАПСЬКА ПОМІЧ"

Вище поміщений текст об'явій канцелярії єпископа Ніколая, який передано в дослівному перекладі, редакція дістало вищадково.

Наразі Папська поміч обіймає частину російської православної церкви, яка під проводом єпископа Ніколая визнала зверхність Римського Папи як західного патріарха.

Папська поміч для католиків має бути в короткому часі рівно: ~~3~~ розпочата.

ОДОНОПОПОПОПО

"З ПОЇЗДИ ДЕЛЕГАТА З.Ч.А.Д.К. ДО ЄВРОПИ"

Делегат Злученого Українсько-Американського Допомогового комітету, голова його доктор Володимир ГАЛАН, в Женеві.

Дня 18-го липня прибув з Риму голова ЗЧАД Комітету, д-р В. Галан, на радість тутешніх нечисленних українців, що нетерпільно чекали на нього. По короткій нараді з членами Українського Допомогового комітету у Швейцарії пан голова відбув негайно першу конференцію з достичним референтом Міжнародного Комітету Червоного Хреста, який поставився дуже прихильно до допомогової акції на користь українських втікачів і прирік вислати негайно все, що було для них залишено в Женеві когтою ЗЧАД Комітету до Австрії. В дальших конференціях було устійнено головні напрямки майбутньої співчинності цього Комітету з М.І.У.Х.в праві дальнії допомоги нашим втікачам. Одночасно було передано фінансові операції, пострібні для зрухомлення допомоги.

Дуже привізни відносини устійнів д-р В. Галан з Головою Швейцарського комітету для допомоги українцям, полковником резерви, колишнім членом державної ради і германіческим рігніх Женевських організацій, Шарлем Бріке, батьком редактора Нера Еріке, який цього часу боронив мужніо українську визвольну справу в "Журналі де Женев".

Членами цього Женевського Комітету під проводом полковника Брайка є: Огіст Бувіє, заступник директора Женевської Університетської бібліотеки, пана Даніеля Бріде, адвокат, Еммонд Фатіб, архітектор, пастор Грокльбод, голова Федерації протестанських церков, пан Ж. Гюйо, пан П'єр Ля Кур, адвокат, високопреображенний Петіт, генеральний Вікарій і панна Геді Рінгер. Вікарій Петіт, заступник Нунція в Женеві прийняв доктора В. Галана тим прихильніше, що цей кілька днів раніше був прийнятий на приватній авдієнції Найсвятішим Отцем в Римі і одержав від нього благословення.

Відвів також доктор Галан наради з керманичами тутешньої Екumenічної Ради Церков пасторем Акрюї і настором д-ром Стройденбергом. Наради ці мають тим більше значення, що ця поважна організація ставиться дуже прихильно до справи опіки над українськими втікачами, а зокрема братиме участь в переведенню і українських втікачів до нових країв та їх приміщення там.

Делегат ЗЧАДКомітету був присутнім також на зборах допомогової організації скликаних паном Є. Бачинським для вшанування високодостойного господаря. Знайшов він також, не зважаючи на надмір праці, кілька годин дня 23-го липня, щоб виїхати на запрошення Української Академічної Громади "СОКІЛ" до Берну відвідати студентів, якими він так пильно заопікується.

Прихильність, з якою зустрічається всюди намагання делегата ЗЧАДКомітету набути оборону і допомогу нещасливим українським втікачам в Європі, може слідство збільшити їх надію на урятування. Але найбільшу і здячність повинні мати для Злучених Держав Північної Америки в межах яких удалось, утворити найповажніший осередок допомоги українським і авторитетом яких користується й делегат ЗЧАДКомітету д-р В. Галан, знаходячи доступ всюди там, де шлях відкритий лише для умацованого громадянина ЗДА.

Пресовий Репортер ЗЧК
У ШВАЙЦАРІІ.

ПАСПОРТИ ДЛЯ БІЖЕНЦІВ.

"Ді Ноє Цайтунг" подає за повідомленням "Райтер", з Лондону, що 15-го жовтня закінчилася конференція комітету біженців ухвалою, що через 3 місяці будуть всім біженцям видані паспорти для подорожування.

На цій конференції були представники 16 держав, своїми представниками не прислали Польський та Чехословацький представники були, але договору цього не підписали.

Як вказано, ці нові паспорти будуть видавані головно біженцям із Польщі, Австрії, Німеччини, Іспанії і т. д., які в останніх роках залишили свої держави і вони тепер будуть мати можливість подорожування до держав, які цього договора підписали.

З інших джерел видно, що ці паспорти буде виставляти "Міжнародний комітет", да де котрі інші держави, які не були заступцями на конференції, заявили про своє рішення цю ухвалу, відповідно паспорти будуть підписані. Де котрі держави визнають ці паспорти, але при постійному проживанні в цій державі будуть видані ще інші документи, - це у Франції, ведених державах Америки, Канаді і т. д.

=====

=====

=====

ІНФОРМАЦІЯ ПРО МАРОККО.

В зв'язку з новим планом індустриалізації французької колонії Марокко, французький уряд зацікавлений в спровадженні туди більшої кількості країнікованих фахівців і робітників.

З ріжного роду причин французький уряд не може офіційно відкрити вербування на цю працю серед еміграції, що в цей час знаходиться в Німеччині. Але з охотою піде на зустріч при підписанні контрактів поміж ріжними фірмами й приватними особами із Ді, що бажають працювати в тих фірмах, чи то в видачі віз, чи то в допомозі переїхати до Марокко.

З фінансового боку на себе зобов'язань французький уряд не бере. Оплата від як і кошт подорожі будуть покриті Міжурядовим Комітетом. Потрібні: інженери, техніки ріжного роду, хеміки і лікарі в невеликій кількості. З робітників - механіки (автомеханіки) шофири, трактористи (особливо на дізельмоторах), робітники на підйомних кранах і машинах, робітники по прокладці рурів, слюсарі, шахтарі, токари, столярі й плотники, муляри та будівельні робітники, електроопровідники, радіотехніки.

Місячний заробіток першої категорії від 9 до 13 тисяч франків.

Платня робітникам є слідуючою:

Десятники й самостійні робітники високої кваліфікації.....	39,60	фр. година
Самостійні робітники передньої кваліфік.,	36,00	"
Звичайні робітники - спеціалісти напр. що можуть самостійно класти стіни товщиною 0,5 метра.....	32,30	"
Другорядні камінщики і помішники.....	28,70	"
Робітники чорнороби.....	25,00	"

Робітники, що мають ще 6 помічників, отримують додаток від 0,50 франка до 1,50 фр. на годину; що мають 10 помішників - від 2,50 до 3,50 фр. на годину.

Робітний день - 8 годин. Час по закінченні робочого дня оплачується в 45%, в свята - 50%.

Відрахування податку і страхування становлять від 1% до 5% заробітку.

В провінції потрібні завідуючі маєтками, або фермами, а також фахівці садівники, пасічники, огородники, виноградарі і т.д.

Оплата завідуючих 50% доходу, або продукти, або частина господарства.

Лікарі можуть розраховувати на добрий заробіток в додатку й приватну практику.

Мінімум на прожиття родини в 4 особи дорівнює 7-9 тисяч франц. франків місячно при економнім веденню домашнього господарства.

Ціни на ринку слідуючі:

М'ясо 1 кгр. коштує від 100 до 110 фр.

Хліб 1 кгр. " 8 франків.

Яйця 12 штук " від 80 до 90 фр.

Відправляються групами по 300 осіб (включно з родинами). Додаткові інформації напевно будуть подані пізніше.

ЖЕЖЖЖЖЖЖ

ПІВДЕННА АФРИКА:

Штутгарт 17.10.46. Згідно рішенню уряду Південно-Африканського Союзу, створені два комітети для переселення. Представники цих комітетів в найближчому часі відвідають Південну та Середню Європу, щоб вияснити можливості переселення до Південної Африки багатьох тисяч втікачів. Прим'єр міністр генерал Смартс заявив, що уряд готовий прийняти до Південної Африки декілька тисяч білих дітей сиріт.

Вищезазначенна Радіовістка не є першою про можливість майбутньої єміграції до Південної Африки. Подробиць і змісту закону ще не маємо, однакож рідом з цим тут мова головно про всіх фахівців, як інженерів, техників, спеціалістів, робітників і ремісників, а зокрема про інженерів і техників для будови шляхів, телеграфних і телефонних ліній, лабораторних техників і хеміків та спеціалістів як машиномеханіків та електромеханіків і інших, що нестає для промислу, який в часі останньої війни дуже скора розвинувся. Влада енергічно підтримує дальніший ріст промислу.

Е потрібні і ремісники, але фахові, висококваліфіковані.
Про рільників немає що докладних повідомлень.

ВАЖНЕ ДЛЯ БАЖАЮЧИХ

НЕРЕСЕЛЯТИСЯ.

Біце-директор Д-р Кульман, урядувачий голова "Міжурядового Комітету Допомоги скитальцям" в часі його побуту улагому таборі оглядав наші таборові школи і курси.

Зокрема дуже його зацікавила натахнічна школа, директором якої є проф. Підліцький. В школі організовані всякого роду виробничі курси, а зокрема курс гарбтарський, під керуванням інк. Ертухіва.

Цей курс виробництва шкір для всяких цілей дає практичне знання, дуже відповідне й попитне зокрема в Південно-Американських державах, які хоч посідають багатомільйонові отари рогатої худоби, але не використовують як слід продукти годівлі. Уряди Південно-Американських держав стараються підтримати розріст і розвій свого промислу, а зокрема промисел виробництва продуктів сільськогосподарських як і годівлі худоби.

Біженці, які не мають фахів практичного примінення в Південній Америці, як пристигчителі і т.п. повинні у власному зацікавленні вивчати практичні фахи, щоби ці дали екзистенцію для них і інших родин.

Це наставлення дуже підкреслено д-ром Кульманом і зокрема нашій інтелігенції треба добре підготуватися до дальнього життя поки є ще вільний час.

СТРАВА ЕМІГРАЦІЇ ДО З'ЄДНАНИХ ДЕРЖАВ ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ.

Американський консулят повідомив, що є дуже малі вигляди на виїзд до Америки ще до літня 1947 року. Причиною тому є дуже велике число осіб маючих афідавіти. Приміром - квота для поляків на рік є 2900 осіб, а бже є зареєстровано 11200 тобто в 4 рази більше.

Консулят повідомляє про те всіх біженців і визиває щоби свою будучину шлячували на більші реальних підставах а не на замірах емігрувати до З'єднаних Держав Північної Америки.

0000000000000000

РІДАСТЬСЯ НАША ДОЛЯ.

ПРОМОВА ПРЕЗИДЕНТА ТРУМАНА.

На теперішній конференції О.Н. в Нью-Йорку має остаточно вирішитися питання про наше доле. Президент Труман, вітаючи з'їзд, у своїй промові, відносно нас, сказав, що він бажає приспівлення засновання міжнародного комітету для біженців. Між іншим він сказав слідуюче:

"Важно, щоб так скоро, як тільки це можливо, покликати до житті організацію, яка передняла б від УНРРА завдання або репатріації, або переселення біженців і ДП осіб, перебуваючих в Європі. На близькому сході стоїмо перед подібними завданнями великого розміру".

Дальше президент Труман заявив, що З'єднані Держави Америки велику вагу надають у цій справі з огляду на мир у світі і гуманність. Він, президент, поставить конгресові вимогу, щоб уряд З'єднаних Держав Америки дістав упорноваження спільно з іншими державами зробити все, щоб тим біженцям, які не бажають повернутися до своїх держав, була дана можливість знайти нову батьківщину.

Добре поінформований часопис "Ді ное Цайтунг" подає слідуючі інформації в своему числі з 25.10.46..

Проблемою неповертаючих, біженців і ДП, до своїх держав зайнявся найперше "Комітет для соціальних гуманітарних і інших справ" при Господарчій Раді О.Н. і ще на початку 1946 року, на засіданні О.Н. запало рішення заснувати окремий орган для біженців і ДП. Засновано з черги окремий при О.Н. "Комітет для справ біженців і ДП" який в квітні розпочав свою працю в Лондоні. До цього комітету належали слідуючі держави: З'єднані Держави Америки, Англія, ССРР, Франція, Югославія, Бельгія, Голландія, Чехословаччина, Польща, Біларусь, Канада, Бразилія, Китай, Колумбія, Нова Зеландія, Перу, Домініка, Ліванон і Австралія. Була засадично визнана засада, що ті біженці ДП, які в поважних причин не бажають повернатися, не повинні бути змушувані до повороту і будуть віддані під охорону, для той цієї заснованої "Міжнародної організації біженців".

Окремий комітет рішив утворити окремий уряд після О.Н. для опрацювання питань, звязаних з біженцями, а то в порозумінню з Господарчою і Соціальною Радою при О.Н., - але ще як доповнення самого О.Н. Завданим цієї міжнародної організації біженців повинно бути поселення цих біженців і ДП, котрі не можуть повернатися до своїх держав. В свій час Генеральний Директор УНРРА подавав число біженців і ДП в Європі на 1.600.000 з них в таборах УНРРА на 837.000 осіб: з яких рівно 600.000 не бажає повернатися. Він предложив, щоб неповертаючі були відкрито по можливості розподілені на слідуючі держави: З'єднані Держави, Біларусь, Америки, Канада, Мексика, Аргентина, Бразилія, Чілі, Колумбія, Венесуела, Перу, Нова Зеландія і Австралія.

На третьому засіданні в жовтні в Нью-Йорку прийняла Господарча і Соціальна Рада ОН більшістю голосів план засновання "Міжнародній Біженської організації" і на осередок цієї організації запропоновано Париж. Цей план вимагає ще згоди повного засідання ОН. Советський делегат вже тепер заявив, що совіти не будуть брати участі в цій новій організації і, що совіти та Югославія будуть голосувати проти засновання цієї організації. Щоб забезпечити прийняття цього біженського плану, було початково запропоновано бюджет в сумі 258 міліонів доларів. Котрі повинні були сплатити всі члени міжнародній біженської організації (МРО).

Безперечно на засіданні повному засіданні ОН в Нью-Йорку будуть стояти два відмінної погляди - західних держав і совітів та іх прихильників. Іх єдні притримуються принципу "Свободи людини", другі - за поворот біженців, тому, що за іх "звердженням, всі не повертані обвинувачуються як воєнні злочинці і мусять бути відані своїм державам.

АРБІТРАЖНІ ВІСТИ.

Губернатор Нью-Йорку заявив, що він стоїть на становищі, що уряд ЗДА повинен переглянути іміграційний закон ч. 101, який дозволяє до ЗДА з Європи більшого числа біженців, а також і жінок.

Американський часопис "Старс енд Страйпс" побідомлює, що певне число ДП дістане дозвіл на в'їзд до Англії. Цей дозвіл дістане невелике число кваліфікованих спеціалістів.

Президент Труман заявив в серпні ц. р., що він поставить в Конгресі на розгляд справу збільшення іміграційної квоти до ЗДА. В колах Конгресу говориться, що це збільшення має бути десь між 120 - 150 тисячами.

Французькі консульти інформують, що візи на в'їзд до Франції можуть дістати слідуючі категорії чужинців: в першу чергу робітники сільського господарства і робітники копалень, а також в меншому числі інженери і техніки. Інші особи різних фахів, а також робітники розумової праці не можуть подіватися на одержання віз.

До прохання на візу треба додати довідку від фабрики чи фірми як доказ про те, що вона запотребовує до роботи. Це правило зобов'язує всіх працездатних членів родини, бажаючої виїхати до Франції.

Покликання на рідні у Франції не є підставою для отримання візи.

Швейцарський часопис "Де Лозанн" побідомлює, що від 1-го жовтня виходить у Франції в життя новий статут, який регулює побут чужинців у Франції. Відповідно з цим статутом, будуть видаватися французькі "карти ідентітету" дійсні на 10 років.

Новий Статут унеможливлює примусове виглання чужинців із Франції без достаточних причин, як це було дотепер. На підставі цього статуту можуть бути примусово виглані лише ті, із постійно в Франції мешкаючих чужинців, котрі будуть застуджені на примусове виглання скриммом трибуналом.

Вінніпег.- Екзекутива Комітету Українців Канади зарядила насові віча від дня 14-го до 15-го серпня по всіх місцевостях Канади, Краю, де живуть Українці. Ці віча ще й досі відбуваються. На них схвалилися резолюції до уряду в справі охорони та допущення українських біженців на поселення в Канаду.

З КАНАДІЙСКИХ ГАЗЕТ

РЕПАТРІЯЦІЯ ЧИ РОЗСЕЛЕННЯ.

Вже кілька днів економічна і соціальна Рада Об'єднаних Держав старається виготовити план розв'язки скітальців проблеми, що має бути предложені на загальне засідання срібнівців (об'єднані будинки), яке почнеться 23-го жовтня. Однаке досі нічого конкретного щодо цього питання не рішено. Дискусія крутиться довкола питання: чи буде відпущеній міліон скітальців до іхніх батьківщин чи розселятися в інші країни Європи? А далі виникає питання, чи належить репатріювати скітальців без огляду на іхнє бажання.

ТРУДНА ФІНАНСОВА ПРОБЛЕМА.

Найбільшою трудністю в цілій проблемі уважають делегати справу фінансування репатріації чи розселення скитальців. Менші держави, особливо з Латинської Америки, не є проти того, щоб на місце УНРЯ прийшла запропонована міжнародна організація для справ скитальців. Вони також не є проти запропонованого бюджету в сумі 260 міліонів доларів на видатки такої організації впродовж 1947 року. Однаке вони підкреслюють, що самі вони надто бідні, щоб могли чим будь причинитися до того бюджету. Мовляв, хай зложать цей бюджет великі, багаті держави.

ЗВАЛЮЮТЬ НА БРИТАНІЮ І ЗДА.

Менші держави уважають, що фінансування будь якого плану у зв'язку з скитальцями належить до Британії та Злучених держав Америки, тому, що найбільше скитальців є в британській та американській замісцях. Німеччини і Австрії: Однаке ЗДА і Британія уважають такий погляд неправильним. Вони форсують думку як найкоршого створення міжнародної організації для справ скитальців, якої акцію мав би фінансувати кожний член організації Об'єднаних Націй по своїй спромозі.

КАНАДА ПРОТИ ПРИМУСОВОЇ РЕПАТРІЯЦІЇ.

Канадський делегат на засіданні економічної і соціальної ради Об'єднаних Держав, міністр стану Поль Мартин, заявив під час обговорювання проблем скитальців, що канадський уряд обстоє такі принципи:

1. Проблема скитальців є міжнародною відповідальністю.
2. Репатріація скитальців повинна бути переведена як найменше.
3. Жодного дійсного скитальця не можна репатріювати домів проти його волі.
4. Не давати помочи жадним воєнним злочинцям, квіскінгам та зрадникам.

МОСКВА ЗА ПРИМУСОМ.

Заява міністра Мартина була відповіддо на пропозиціюsovітського делегата Миколи Феонова. Феонор пропонував, щоб усіх скитальців відслати назад до країн з яких вони походять, замість застосовувати над розселенням іх по за межами Європи. Мартин між іншим зявив в зв'язку зsovітською пропозицією:

"Запевняю свого колегу зsovітів, що ми вповні погодуємося, щоб як найбільше людей у скитальчих таборах зашкотити до повернути в свої батьківщини. Однаке жодного дійсного скитальця не вільно змучувати до такого повороту".

При цьому Мартин згадав, що в часі війни Канада дала приємок 3500 скитальцям, а тепер вони дістали право стати канадськими громадянами. Також допущено у Канаду 4000 вет. польської армії.

НЕ ДАЛИ КОНКРЕТНОЇ ВІДПОВІДІ.

Окремий відділ для скитальців при СН зберався вже до 41 держави з пропозицією, щоб вони прийняли на постійне поселення скитальців.

Відповіль отримано тільки від 23 держав, але жодна з них не висловила беззастереженого бажання прийняти скитальців і, за винятком Бразилії, яка погодилася приняти біля 200.000 скитальців, ССР, Україна і Югославія відмовляються теж фінансувати цю справу, бо як заявивsovітський представник "Як можна платити на поселення тих, хто заангажовані, або можуть бути заангажовані проти ССР".

ОСТАННІ НОВИНИ:

РИТЯГ З ЛИСТА ПАНА БІЛОПОЛЬСЬКОГО

ВІД ІМЕНИ УДК при АРГЕНТИНСЬКОМУ

ЧЕРВОНОМУ ХРЕСТІ.

• Наша таборова переселенча комісія цими днями отримала від Українського Допомогового Комітету при Аргентинському Червоному Хресті за підписом п.Білопольського - листа датованого 20 вересня б.р.. В цьому листі даються останні повідомлення про справи переселення до країн Латинської Америки - Аргентини та Парагваю з урядами яких УДК Аргентини безпосередньо має зносини та навіть умови в справах переселення до цих країн маси біженців з Європи. Нижче подаємо частину змісту з цього листа:

"Український Допомоговий Комітет в Аргентині переводить старання в Аргентинській дирекції Еміграції про впускання до Аргентини 100.000 українських скитальців.

Справа знаходиться на добрій дорозі, і є надія, що вдасться видобути цей дозвіл, бо Аргентинський уряд виявляє зацікавленість до збільшення кількості населення.

• Такі самі заходи перед Парагвайським урядом вже дали пішні результати і для цього Комітету одкрита декретом Президента № 13.979 з дня 6.6.1946 р. іміграційна квота в 100.000 душ.

• Візи до Парагваю видаються групами по кілька десять душ.

Технично найбільше пожадані списки від 40 до 160 осіб. Впускають тільки хліборобів, які зобов'язуються по приїзді поселитися на землі. Між хліборобами в кожному списку можуть фігурувати 45% розмісників і 5% кильтирник робітників для обслуги колонії.

Хліборобів впускають і на особисте прохання, натомісъ інші лігенти мусять фігурувати в списках з дотриманням процентної норми. Перебірки, чи данна особа є дійсно хліборобом, консули не переводять, але тут можливі повстать труднощі, які з рігтою дається залагодити.

В справі перевозу не можемо подати Вам конкретних відомостей. Комітет засобів не має, а Парагвайський уряд не може собі дозволити на такий видаток. Регулярний пасажирський рух до Європи ще не існує. Робимо всіякі заходи, які ще не дали помітних наслідків. Аргентинський уряд планує перевіз імігрантів власними засобами. Над умовами (чи везти безплатно, чи на кредит, чи по зниженні ціні) переводиться дискусія. При всіх умовах, хто приде за допомогою держави, буде зобов'язани поселитися на землі у віддалених від центрів окраїнах.

Нарахуємо Вам вислати візу до Парагваю і просимо послисти списки бажаючих приїхати з постачанням таких даних: (перелічення) Подорож коштує за тутешніми інформаціями коло 350 доларів.

В справі, коли, як і з якими документами будуть візувані скитальці з Німеччини і Австрії, ми не маємо ніяких інформацій.

Пізніший переїзд з Парагваю до Аргентини є уточнений, але можливий..."

Український Допомоговий
Комітет при Аргентинському Червоному Хресті.

А. Білопольський, Секретар."

ВІД РЕДАЦІЇ :

З приводу запитань читачів, що виникли в зв'язку зі статтею С.Левченко "Завдання сьогоднішнього дня", вміщеною в Ч.1 "Переселенчий Інформатор", подаємо адреси організацій, куди можна надсилати листи.

"United Nations Organisation"
New York, N.Y. USA.

Mrs. F.D. Roosevelt
342, Madison Square
New York 17, N.Y., USA.

Sir Herbert W. Emerson
Director of the "Intergovernmental Committee on Refugees"
19 Hill Street, Berkeley Square
London, W 1.

"War Relief Service"
National Catholic Welfare Conference, München, Possarthstr. 1.II.

United Nations Special Committee
on Refugees and Displaced Persons"
Church House 10, London=England.

"Refugees Defence Committee"
Lord Beveridge, London.

"International Committee de
Secours aux Refugies"
Barr, Schonbergrain 2, Schweiz.

У наших статтях згадуємо про різні міжнародні дропомовкові комітети і установи для скитальців.

Нижче містимо точні адреси цих установ.

"Assistenza Pontificia Profughi Esteri" Sezione Emigratione Roma, Via Piave 23. Italia.

Captain Yves A. Le Vernay
High Commissioner for Refugees
Starnberg, Max Emanuelstr. 9
Oberbayern.

Intergovernmental Committee for Refugees, München, Theresienstr. 11.

"International Rescue and Relief Committee" Section Suisse, Geneve, 7 rue Gaulier Schweiz.

"Schweizerische Zentrallstelle für Flüchtlingshilfe, Geneve,
1 rue du Rhône Schweiz.

"Comite Oecumenique pour les Refugies", Geneve 17 route de Malagnou Schweiz.

"Rescue and Refuge"
United States Committee for the Care of European Children, Inc.
215 Fourth Ave. New York 3.
N.Y. USA.

"International Immigration Service" Geneve, 6 rue du Rhône, Schweiz.